

РЕШЕНИЕ

№ 5875

гр. София, 18.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 28.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1807** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК вр. чл.13,ал. 6 от Закона за социалното подпомагане/ЗСП/и е образувано по жалба на М. И. Б. от [населено място] срещу заповед № ЗСП/Д-С-М/1969/15.01.2021г., издадена от Директора на ДСП-М., потвърдена с Решение №22-РД06-0120/08.02.2021г. на директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" С.-град.

В жалбата се сочи незаконосъобразност на заповедта поради противоречие с материалния закон. Сочи се в същата, че жалбоподателката е отговаряла на изискванията на чл. 16б, ал. 1 ППЗСП за отпускане на месечната целева помощ. Иска се отмяна на заповедта. Представят се писмени доказателства.

В о.с.з. жалбоподателката се явява лично и поддържа жалбата, като моли същата да бъде уважена. Ангажира доказателства, не претендира присъждане на разноски.

Ответника - Директора на ДСП-М., издал оспорения акт, е представил заверено копие. Депозира писмено становище за неоснователност на жалбата, в което обосновава, че жалбоподателят не отговаря на условията на чл. 16б, ал. 1, т. 1 ППЗСП. Претендира отхвърляне на жалбата. В о.с.з. се представлява от юрк. Х., не претендира разноски.

Административен съд – София-град, като взе предвид постъпилата жалба, становището на ответника по нея, представената административна преписка и като съобрази приложимите нормативни разпоредби, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок за обжалване по чл. 149, ал. 1

АПК /решението на директора на РДСП С.-град, с което е отхвърлена жалбата на М. Б. против обжалваната заповед, е издадено на 08.02.2021г., а настоящата жалба е подадена на 18.02.2021г./, срещу акт, подлежащ на обжалване съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 6 ЗСП и от лице с правен интерес, което е адресат на акта, поради което е процесуално допустима.

От събраните по делото доказателства се установява, че със заявление-декларация с вх. №ЗСП/Д-С-М/1969/10.12.2020г. до директора на ДСП - М., г-жа М. И. Б. е поискала да ѝ бъде отпусната месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст по чл. 16б, ал. 1, т. 1 от ППЗСП, като в същото е декларирала, че brutните доходи на семейството ѝ за предходния на подаването на заявлението-декларация месец възлизат на 674,02 лева, които се образуват от трудовото възнаграждение получено от съпруга на г-жа Б. за съответния месец. За удостоверяване на тези обстоятелства са представени служебна бележка от работодателя на г-н Б.- [фирма], от която е видно възнаграждението на служителя за месец Ноември 2020г. и служебна бележка от работодателя на г-жа Б.- [фирма], от която е видно, че за месец ноември/2020г./ г-жа Б. не е получила възнаграждение, тъй като е била в неплатен отпуск, че не е възможно работата ѝ да се извършва дистанционно от вкъщи, че няма право на платен отпуск и същото е реализирано пропорционално на отработеното време от началото на 2020 г. и, че г-жа Б. не получава парично обезщетение за временна неработоспособност и/или бременност и раждане. Представени са още и два броя служебни бележки издадени от 9 Френска Езикова Гимназия „А. Дьо Л.“, които удостоверяват, че дъщерята на семейство Б. - Б. Б. Р. се обучава в гимназията, не посещава училище поради въведените ограничения и, че от 29.10.2020г. е в обучение от разстояние в електронна среда. Горните обстоятелства са отразени в социалния доклад по заявление-декларация с вх. №ЗСП/Д-С-М/1969 от 10.12.2020г., като е допълнено, че семейство Б. получават месечни помощи за деца в размер на 32 лв. на месец, с което brutния доход за месец Ноември 2020г. на семейството е установен в размер на 706.02 лева.

Видно от подадената от г-жа Б. заявление-декларация, същата е подадена на дата 09.12.2020г. и е получена на електронната поща на Дирекция „Социално подпомагане“ - М. на дата 10.12.2020г., с което е даден ход на процедурата по издаване на индивидуалния административен акт, обективиран в Заповед №ЗСП/Д-С-М/1969/15.01.2021г. на директора на ДСП-М.. С процесната заповед е постановен отказ т.к. семейството на жалбоподателката не е отговаряло на условията за отпускане на месечна целева помощ по чл. 16б ал. 1 от ППЗСП.

Г-жа М. Б. е обжалвала заповедта по административен ред с жалба вх. №94М-000025 от 26.01.2021г. пред директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С.-град. С Решение №22-РД06-0120 от 08.02.2021 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С.-град, на основание чл. 97, ал. 1 вр. чл. 13, ал. 5 от ЗСП, във вр. с чл. 16б от ППЗСП, е отхвърлена като неоснователна подадената от М.Б. жалба против №ЗСП/Д-С-М/1969/15.01.2021г., издадена от директора на ДСП-М..

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи: Оспорената Заповед № ЗСП/Д-С-М/1969/15.01.2021г. е издадена от материално и териториално компетентния административен орган – директора на ДСП-М., при

упражняване на законово регламентирания му правомощия по чл. 13, ал. 2 от ЗСП и чл. 28, ал. 1 във вр. с чл. 16б от ППЗСП.

Обжалваният административен акт е постановен в изискуемата от закона форма и при спазване на нормативно установените изисквания по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за неговото съдържание. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и релевантното обстоятелство за постановения отказ за отпускане на месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП – че дъщерята на семейство Б. - Б. Б. Р., ЕГН [ЕГН] е била навършила 14 години към датата на подаване на молбата за социална помощ по този ред.

С оглед на това съдът приема, че е изпълнено законовоустановеното изискване по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК във вр. с чл. 13, ал. 3 от ЗСП за постановяване на мотивиран административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от ЗСП, социалните помощи са месечни, целеви и еднократни, като условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи, се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика /чл. 12, ал. 4 от ЗСП/.

С оглед на установените факти, относно възникването на правото на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст е счетено, че не са изпълнени изискванията на чл. 16б, ал. 1 от ППЗСП. Безспорен е фактът, че дъщерята на семейство Б. - Б. Б. Р., ЕГН [ЕГН] е навършила 14 години на дата 27.11.2020 г. В чл. 16б, ал. 1 от ППЗСП е регламентирано, че: „ (Нов - ДВ, бр. 77 от 2020 г.) (1) Право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато:”. Правилника дава право на съответната помощ на родители на деца ненавършили 14 годишна възраст към момента на подаване на заявлението-декларация за отпускане на месечната помощ, като това правило е разширено с обратно действие в разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от ППЗСП, в която е предвидено, че: „Чл. 31. (1) (Изм. -ДВ, бр. 42 от 1999 г., бр. 89 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) Месечните помощи се отпускат от първо число на месеца на подаването на заявление-декларацията и се изплащат най-късно до края на месеца, следващ месеца, за който се отпуска помощта, в рамките на бюджетната година с изключение на помощите за декември, които се изплащат най-късно до 31 януари на следващата година.”. Така формулирана разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от ППЗСП придава едно несъщинско обратно действие на разпоредбите регламентиращи месечните помощи, което обаче е ограничено до рамките на календарния месец, в който се подава заявлението за отпускане на месечна помощ. Така хипотетично Правилника предвижда възможност да бъде отпусната месечна помощ за дете навършило 14 години, стига навършването им да се е случило в същия календарен месец, в който е подадено заявлението за отпускане. Ограничаването законодателя е извършил с оглед на принципа на правна сигурност. В случаите, когато се преуреждат вече възникнали обществени отношения обратното действие на правните норми по принцип не се предвижда, доколкото нормативен акт не го регламентира, което в случая чл. 31, ал. 1 от ППЗСП прави ограничено.

Същата разпоредба на чл. 31, ал. 1 от ППЗСП регламентира и за кой период се дължат месечните помощи и кога се изплащат, което означава, че правото на вземане възниква за месеца на подаване на заявлението до отпадането на някоя от предпоставките и вземането е с падеж до последно число от месеца, следващ месеца, за който се дължи. Иначе казано в закона не е предвидена хипотеза, при която да се претендират помощи за периоди предхождащи месеца на подаване на заявлението-декларация.

В жалбата си срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/1969/15.01.2021г., г-жа Б. излага още, че претендира помощи за период 01.11.2020 г. до 26.11.2020 г., но никъде в заявlenie-декларация вх. № ЗСП/Д-С-М/1969 от 10.12.2020г. такова обстоятелство не е упоменато, нито се предвижда в закона помощ за част от месец.

Неоснователно е и възражението на г-жа Б. в жалбата, че е нямало как да подаде заявлението-декларация в рамките на месец Ноември 2020г., с оглед срока по чл. 16б, ал. 2 от ППЗСО, относно срока, до изтичането на който трябва да се подаде заявlenie-декларация за отпускане на месечна помощ. Съгласно този срок „Целевата помощ по ал. 1 се отпуска въз основа на заявlenie-декларация, подадено в дирекция "Социално подпомагане" по настоящ адрес най-късно до края на месеца, следващ месеца, за който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка". Регламентира се в разпоредбата кога се преклудира правото, а не кога се поражда, т.е. след въвеждане на ограниченията в училището и изпълнение на другите предпоставки предвидени в ППЗСП, правото на месечна помощ е било породено след санкциониране с индивидуален административен акт и е следвало да се упражни преди отпадане на някоя от правопораждащите предпоставки, каквато е навършването на 14-годишна възраст.

Въз основа на така установените факти, директорът на ДСП - М. е издал Заповед № ЗСП/Д-С-М/1969/15.01.2021 г., с която на основание чл. 16б, ал. 1 от ППЗСП е отказано отпускането на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст, с мотив, че жалбоподателката не попада в кръга от лицата посочени в разпоредбата, поради неизпълнение на правопораждаща предпоставка.

Предвид гореизложеното, заповед ЗСП/Д-С-М/1969/15.01.2021 г., издадена от директора на ДСП-М., с която е отказано отпускането на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст е правилна и законосъобразна, като същата е постановена при спазване на административно производствените правила и правилно приложение на материалния закон.

Директорът на ДСП - М. е издал заповедта в кръга на своята компетентност в рамките на представените му правомощия, съобразно изискуемите от закона форма и съдържание, при спазване на административно производствените правила, съобразно материалната законосъобразност и цели на Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане.

Ето защо, в съответствие и при правилно приложение на материалния закон, Заповед № ЗСП/Д-С-М/1969/15.01.2021г., издадена от директора на ДСП-М., с която е отказано, на основание чл. 16б, ал. 1 от Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане, отпускането на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с

деца до 14-годишна възраст е издадена в съответствие със закона - при правилно тълкуване и прилагане на нормата на чл. 16б, ал. 1 ППЗСП, тъй като и от представените от госпожа М. Б. документи (видно и от жалбата срещу Заповедта пред АССГ, където е посочено, че Б. Р. е навършила 14 години на дата 27.11.2020 г.), безспорно се установява, че не са налице всички законови предпоставки за отпускане на исканата помощ съобразно Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане.

С оглед на изложеното, обжалваната заповед е законосъобразна, а жалбата – неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Страните не са претендирали присъждане на разноски и съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Съгласно чл. 13, ал. 6 от ЗСП, настоящото решение е окончателно.

Мотивиран от горното и на осн. чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град-34 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И. Б. от [населено място] срещу заповед №ЗСП/Д-С-М/1969/15.01.2021г., издадена от Директора на ДСП-М., потвърдена с Решение №22-РД06-0120/08.02.2021г. на директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" С.-град.

Решението е окончателно съгласно чл. 13, ал. 6 ЗСП.

съдия: